

ZEILEN NAAR MYKONOS

Zeilen naar Mykonos

C.M.M. Dellamonte

Roman

2023

Beefcake Publishing

Wie is wie?

Twee nichtjes/hartsvriendinnen, Helena en Tessa, besluiten als vrijgezellentocht voor Helena op zeilcruise te gaan. Ze kennen de Cycladen omdat ze vroeger, samen met hun Papou en Yiayia, elke zomervakantie mee op reis mochten.

Er is een mooie rol weggelegd voor de cruisemanager Giannis. Hij heeft een jongere broer Kostas (die gaat trouwen op Mykonos) en een jongere zus Rania.

Penelope is de tante van Giannis, Kostas en Rania en komt na lange tijd terug naar de eilanden voor de trouw van Kostas.

Georgios is de vader van Giannis, Kostas en Rania.

Anna is een bon vivant die al vele watertjes doorzwommen heeft en eindelijk de reis van haar leven kan maken.

Tom en Nadia nemen deze cruise als een laatste strohalm om hun relatie te redden.

Samen met Alex werkt Zita op het schip. Zita is het bruidmeisje van Kostas' bruid Sofia.

Calisto is een oudere schrijver die, na het overlijden van zijn lieve echtgenote Elsie, nog eens alle plaatsen wil bezoeken waar ze samen gelukkig waren. Ook Mykonos heeft voor hem een extra betekenis.

Enkele Griekse woorden in het verhaal:

- Efcharisto poli: vriendelijk bedankt
- Kalimera: goede dag
- Kalispera: goede middag
- Kalinichta: goede nacht
- Kali orexi: smakelijk
- Kalosoriste: welkom
- Kalos irthate: hartelijk welkom
- Malaka: vriend (vriendelijke versie) of klootzak (minder vriendelijke versie)
- Mou: liefste
- Parakalo: alstublieft
- Ramoko: verdomme (vloek)
- Ta didyma: de tweeling
- Ti kanies: alles oké?
- Thea: tante
- Xematiasma: iemand heeft jou het boze oog gegeven

CYCLADES

Proloog

Van overal ter wereld kwamen vakantiegangers aan op de drukke, internationale luchthaven van Athene: Eleftherios Venizelos.

Karren vol zware koffers werden in de drukkende, warme zomerwind geduwd waar rijen gele taxi's geduldig stonden te wachten om de toeristen naar hun vakantieverblijf te brengen.

Sommigen onder hen hadden enkele dagen extra uitgetrokken om zich onder te dompelen in de rijke Griekse geschiedenis die in Athene overal te vinden is. Nergens ter wereld kun je op zo'n beperkte oppervlakte zoveel cultuur opsnuiven als in de Griekse hoofdstad.

Als een horde mieren baanden ze zich een kronkelende weg naar boven, naar het ultieme doel: het prachtige, eeuwenoude Parthenon, de tempel opgedragen aan Athena Parthenos, beschermgodin van de stad Athene, die boven op de Akropolis stond te pronken in de volle zon. Ze vergaapten zich aan alle schoonheid, perfectie en de vele details van de afgebeelde tafereelen aan de noord- en zuidkant, maar waren ook onder de indruk van de sierlijkheid van de zes Kariatiden van Athene, de gedrapeerde beeldhouwde vrouwenfiguren die waken over het Erechtheion.

Na enkele uren in de brandende zon, en duizend foto's later, daalden de meeste toeristen, badend in het zweet, voldaan de heuvel af richting de ingang van het Nationaal Archeologisch museum en het vernieuwde Akropolis Museum.

Er waren ook toeristen die na hun bezoek aan de Akropolis en het museum bleven plakken in de smalle, gezellige straatjes van Plaka aan de voet van de Akropolis, ook wel eens de wijk van de goden genoemd. Daar deden ze zich tegoed aan de hemelse gerechten in de vele kleine, authentieke restaurants en de liters

wijn en ouzo die overal rijkelijk vloeiden. Zo kwam iedereen onmiddellijk in de typisch Griekse sfeer.

Eens de brandende zon achter de Lycabettus-heuvel verdwenen was, en alle lampjes de stad in een warme gloed staken, kwam het echte nachtleven op gang. Overal in de stad, op elk pleintje, in alle smalle straatjes, schoten gezellige restaurantjes en drankgelegenheden als paddenstoelen uit de grond.

Voor de meeste reizigers was Athene echter een tussenstop voor een vakantieverblijf op een van die zalige Griekse eilanden. Vanuit de havens van Piraeus en Rafina vertrokken massa's high-speed en gewone ferry's in alle mogelijke richtingen. Al bij het eerste ochtendgloren brachten de ontelbare gele taxi's de uitverkoren gelukzaligen, die de cruisetocht van hun leven gingen maken, op een minimum van tijd van het centrum van Athene, via de lange Leoforos Syngrou-straat naar de haven van Piraeus.

De immense baai en de ontelbare kades lagen bezaaid met onnoemelijk veel boten. Van eenvoudige, verouderde motorboten tot prachtige, in de zon blinkende jachten, van wel meer dan honderd meter lengte. Speeltjes waar de rijken der aarde elkaar de loef mee afstaken.

Iets verder, aan de andere kant van de haven, lagen de grote cruiseschepen. De ene gigantische mastodont naast de andere lag klaar om duizenden toeristen op te vangen.

Grote, trage ferry's, zoals Hellenic Seaways, Minoan Lines of Bluestar Ferries, kwamen vanuit elke richting de drukke haven binnengevaren en legden aan bij hun desbetreffende kade.

Ook enkele cruisemaatschappijen, zoals MSC Cruises, Holland America Line en Costa Cruises, hadden hun eigen terminal.

Even verder, in hetzelfde dok, lagen er ook veel kleinere, meer intiemere pakketboten klaar voor vertrek. Het waren de boten voor een iets meer select publiek, toeristen die luxe en rust op

prijs stelden, maar die geen zin hadden om in het gezelschap van vierduizend medeopvarenden een intiem en gezellig plekje aan dek te zoeken. Op deze kleinere schepen had je meer ruimte, werd je aangesproken met je voornaam en wist elke medewerker wat je wensen waren en wat je lievelingsdrank was. Het grote voordeel was dan ook dat er aangelegd kon worden in kleinere, meer authentieke haventjes op de eilanden.

Helemaal in het midden, alsof die kade enkel gebruikt mocht worden door de mooiste en elegantste schepen, lag de Sea Flipper. Het was een prachtige, sierlijke viermaster die duidelijk de lieveling van de havenbezoekers was.

Vanop elke kade en ieder schip in de haven wezen mensen in de richting van het statige zeilschip en vergaapten zich aan de schoonheid en sierlijkheid.

Het imposante vaartuig lag vredig te dobberen op de kleine golven in de haven, wachtend op de honderdzeventig passagiers.

De zeventig bemanningsleden brachten in hun witte zeemansuniformen alles in gereedheid voor een feilloze start van een nieuwe, onvergetelijke tocht langs de Griekse eilanden.

Alle touwen, zeilen en andere bevestigingsmiddelen werden nog een laatste keer gecheckt, het vele koper en gelakt mahoniehout nog eens extra opgeblonken, terwijl er tonnen voedingsmiddelen en andere goederen aan boord gebracht werden voor de unieke tocht die het honderdenelf meter lange zeilschip voor de boeg had.

Een na een meldden de gasten zich aan bij de kleine, witte balie die net naast het schip op de kade opgesteld stond. Een rode loper met koperen afzetpalen verbond de balie met het schip.

Toen iedereen op een vriendelijke en relaxte manier ingecheckt was, konden de opvarenden de warme, authentieke charme van het interieur bewonderen.

De meeste kajuiten waren vrij ruim en voorzien van een dubbel bed, doucheruimte en toilet. Door de grote patrijspoort had men een prachtig zicht op de drukke havenactiviteiten en kon men de immense rij wachtenden bij andere cruiseboten zien. Reizigers die heimelijk jaloers waren en beseften dat ze de verkeerde keuze qua schip gemaakt hadden.

Even later schalde de hoorn en werden de trossen losgegooid. De meeste opvarenden kwamen samen op het hoofddek om een laatste blik te werpen op de haven en de stad Athene die heel langzaam uit het oog verdween.

Terwijl het schip op motorkracht naar de open zee voer, was het hoog tijd voor een welkomstdrankje op het dek. De kapitein heette iedereen welkom op zijn schip en wenste alle opvarenden een behouden vaart.

Iedereen keek uit naar een onvergetelijke reis, op weg naar de vele prachtige Cycladen-eilanden die op hen lagen te wachten. Eens op volle zee werden alle zestien zeilen bijgezet zodat het schip over de diepblauwe Egeïsche Zee leek te zweven.

Het avontuur kon beginnen, de Sea Flipper had de wind in de zeilen.

